

ΜΕΓΑΛΕΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΡΕΟΥΝ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΛΟΥΔΩΒΙΚΟΥ ΤΟΥ ΙΣΤ'

[Περιγραφή του Ι. Κάρλου]

Ο ιερέυς έφθασε...
Είμαι ο Ίρλανδός Άββας Έδςβρόθ, του οποίου την καλή φήμη
εγγνώριζεν ο Βασιλεύς. Εισέρχεται και ανακνέει εν συγκινήσει...

Η Βασίλισσα ορίπεται συγκινημένη στην άγκυλιά του;
Βασιλέως. Ο Βασιλεύς την σφίγγει συγκινημένος βαθείά..

Η Βασίλισσα κλαίει...
Αι Κυρίαί της Τιμής λαιούν...
Ο μικρός Βασιλόπαις ταράσσεται...

Στεναγμοί και λυγμοί διακόπτουν έπ' άρκετά λεπτά
την γρήση ήρεμίας.

Η Βασίλισσα ζητεί νά παρασώρη τώρα τον Βασι-
λέα εις τό διπλανό δωμάτιον. Ανακνέει εκεί ο ιερέυς,
άλλ' αυτή δεν τό γνωρίζει.

— Όχι εκεί, λέγει ο Βασιλεύς. Άς περάσουμε καλ-
λίτερα στο έστιατόριο.

Εισέρχονται πράγματι στο έστιατόριο.
Ο Βασιλεύς κλείει την θύρα. Η Βασίλισσα
κάθεται σιμά του. Πλησίον αυτής κάθεται επίσης αι
δύο Κυρίαί της Τιμής. Ο μικρός Βασιλόπαις κά-
θεται κάτω στο πάτωμα, άγκυλιάζει τά πόδια
του πατρός του και σπρώζει τό κεφάλι του στα
πατρικά γόνατα.

Ο Βασιλεύς μιλεί τώρα στην Βασίλισσα.
Τί της λέγει; Μού είναι αδύνατον ν' ά-
κούσω. Άκούω μόνον την Βασίλισσαν νά
κλαίη, νά κλαίη παρρησιακά!

Έτσι τελειώνουν οι ύστατοι άποχαι-
ρησμοί τον.

Είμαι ή τελευταίη στιγμή που βλέπει
ο ένας τον άλλον.

Κατόπι τον πλέον...
ΠΟΤΕ !..

Την 8 1/2 εισέρχονται οι επιναιτίται. Ο Βασιλεύς τους έγ-
χειρίζει την διαθήκη του, τά προγυμνά του, διάφορες έπιστολάς.
Αυτοί του φέρνουνται βάνανσα. Αρχικώς άρονόηται νά τά παραλα-
βουν. Τέλος ο Βασιλεύς τους δίδει τό βαλάντιό του, με την παρα-
κλήσι νά τό παραδώσουν στον Μαλέρβ, στον όποιον χρωστείται
χρήματα...

Στάς 9 τόν ειδοποιούν ότι ή ώρα έφθασε !
Ο Βασιλεύς χτυπά με τό πόδι τό πάτωμα και λέγει :

— Άς πηγαίνουμε !
Από τόν δρόμο άκούονται κρότοι τυμπάνων.

Η Βασίλισσα κλαίει. Δεν θά ξαναδῆ πειά τον Βασιλέα της.
Μετ' όλίγα λεπτά θά είναι χήρα.

Από τά παρ' όθυρα μερικόν σπιτιών του Τέμπλου άκούονται
κραυγαί: «Χάρι! Χάρι!» ένθ περνά ή βασιλική άμάξα. Είναι με-
ρικές γυναίκες, τάς όποιάς σπαράσσει τό θάνατο. Στους άλλους
δρόμους σιωπή τάφου. Τά παρ' όθυρα είναι κατάλυτα. Κινείσ
δεν τολμά νά έκνευτήρη. Κλειστά και τί κινητήριαι. Όρλοή-
ζοντ' χιλιάδες λαού περικλοουθούν βουζι την διελευση. Κινείσ
δεν θροσβεί...

Ο Βασιλεύς μέσα στο άμάξι του διαβάζει τάς εσχάς
κροών. Έλησημόνησε την γην και σκέπτεται τόν οργάνόν.

Στάς 10 ή πένητη συνοδεία φθάνει στην πλατεία. Νά
ή λαιμητόμος ! Έχει στηθῆ εκεί που ήταν πρώτον τό ά-
γαλμα του Λουδοβίκου. Γύρω παράταξι στρατού και
τηλεβόλα.

Η άμάξα σταματά. Ο Βασιλεύς μετά του ιερέως κα-
τέργονται...

Τά τύμπανα κροτούν.
— Σιωπή! διατάσσει ο Βασιλεύς με φωνή βροντώδη
και άνέρχεται επί της λαιμητόμου. Φορεί ολοκόκκινο
μανδύα, σταχτιά κοντά πανταλόνια, και λευκαίς περιζνη-
μίδες. Βράζει τό μανδύα του, τόν έπενδότη του και μένει
με τῆ φανελλά.

Οι δήμιοι τόν πλησιάζουν γιά νά τόν δέσουν στη λαι-
μητόμο.

Ο Βασιλεύς άνθίσταται.
Ο ιερέυς του ύπενθυμίζει τότε τόν Χριστόν, ό όποιος
άφείθηκε προς τά χέρια τών δικωτών του και ό Βασι-
λεύς ύπακούει.

Του δένουν τά χέρια. Έχει την κεφαλήν άκάλυπτον.
Η φοικώδης στιγμή πλησιάζει.

Ο Βασιλεύς προχωρεί όλίγα βήματα εμπρός επί της
λαιμητόμου και άποτεινεται προς τό π' ήθος.

— Γάλλοι ! Άποθνήσκω άθώς. Ένώπιον του Θεού
και από της λαιμητόμου σας λέγω ταύτα. Συγχωρώ τούς
έχθρούς μου. Θέλω πρὸς ή Γαλλία...

Έξωφρα ένας έφιππος στρατηγός σηκώνει τό χέρι

του' και κραυγάζει:

— Τυμπανισταί! ..

Τά τύμπανα κροτούν.

— Δήμιοι, τό καθήκον σας!..

Οι δήμιοι επίλιπτουν κατά του Βασιλέως και τόν ρίπτουν ύπό
την λαιμητόμον

— Υιέ τοι Άγίου Λουδοβίκου άνέβρα στους ούρανούς ! Του
πιθουρίζει ο ιερέυς.

Ο πέλεκυς πέφτει κατά της βασιλικής κεφαλῆς αστρα-
φροντας. Άκούεται ο κρότος του πλήγματος.

Ο Βασιλεύς άπεκεφαλίσθη !

Ο Λουδοβίκος ΙΣΤ' δεν ύπάγει πλέον...

Είμαι ήμέρα Δευτέρα, 21 Ίανουαρίου 1793.

Ήτο 38 ετών, 4 μηνών και 28 ήμερών...

I. ΚΑΡΑΥΑ

Η Βασίλισσα.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΝ

ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΓΑΜΟΙ

Είμαι παρατηρημένον ότι εις όλες τάς πόλεις
τό εν τέταρτον τών αυτοκτονιών όφείλεται στους
άτυχούντας γάμους

Ποιοι οι λόγοι του κακού θά τούς ίδετε κατο-
τέρω.

Ένας Άμερικανός κοινωνιολόγος δηλαδή, άπο
δίδει όλες τάς συμφορές του γάμου στα έξῆς :

1ον) Οι άνδρες είναι επιπόλαιοι.

2ον) Αι γυναίκες είναι πολύ άπαιτη-
τικές.

3ον) Η φτώχεια κάνει τόν γάμον αλη-
θινό μαρτύριο.

4ον) Οι σύζυγοι βλέπουν αλλήλους πάρα
πολύ.

5ον) Αι γυναίκες επιμένουν πάρα πολύ
νά μάθουν πού πηγαίνουν οι άνδρες τους.

6ον) Η γυναίκα ποιήπανδρεύεται ένα άνδρα μόνον και μόνον
για νά άποκατασταθῆ, καταντῆ, μιῆ μέρα δυστυχημένη.

7ον) Ο άνδρας πού πανδρεύεται άπό ιδιοτροπία η για νά κα-
νονίση άπλώς τῆς οῆς του, τρέχει προς την δυστυχία.

8ον) Ίερισσῆτι ερος ερος και όλιγότερον συμφέρον περισσότερα
άφοσίωσις και λιγώτερον γαρίνια ! Αυτῶν έχουν ανάγκην οι σημε-
ρινοί γάμοι.

9ον) Χρήμα, βελτίωση της θέσεως, πλοῦτη... αυτά δεν πρέπει
νά τά τίπτεται κανείς όταν άπορασίση νά πανδρευθῆ

Άλλος Άμερικανός συγγραφεύς ο Στραύδ άποδίδει στής γυ-
ναίκες τόν τῆν εὐθύνη τών άτυχῶν γάμων.

Οι άνδρες και αι γυναίκες — λέγει — περιμένουν πάρα πολλά.
Ο γάμος δεν είναι όνειρο εὐδαιμονίας. Για πολλούς καταντῆ έμπο-
ρευτῆ εὐτυχίας. Σῆ δυστυχία του γάμου φταίνε περισσότερο η γυ-
ναίκες. Είναι πειθό συμφροντολόγος άπό τούς άνδρες. Οι άνδρες
είναι ιδεολόγοι.

Αι γυναίκες είναι κατῆ κανόνα όλιστικότεραις ! Περιμένουν
άπό τόν γάμον νά λυθουν όλα τά ματαιώδεα σχέδιά τους.

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Κάλλιο λάχανα μ' ειρήνη παρά ζάχαρη με γαρίνια.

Κάλλιο νά σε ζηλεύουν παρά νά σ' έλεούν.

Κάμε καλό στο φίλο σου νά τώβρης στην ανάγκη.

Κουμτάρε τίμα τόν παππά και σὺ παππά 'γε γνώσι.

Άλάει λίγα με τούς άλλους και πολλά στον έαυτό σου.

Λόγο και πέτρα ερριξες, δεν θά τά ξαναπιάσης.

Με γερογάτο κάθισαι και ποντικούς φοβάσαι!

Μη βροντήσης ξένη πόρτα μη βροντήσουν τῆ δική σου.

Μην επαινέσης την άρχη σάν δεν ιδῆς τό τέλος.

Νά μη χρωστάς σε πλούσιο, φτωχό νά μη δανεΐξης.

Νηστεύει ο δούλος του Θεου γιατί φαί δεν έχει.

Έρω και σπρωξ' ένά, μα δεν έχω πρόβατα !

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.

Έκλαιγαν !